

Nedvědoviny

Listopadové číslo Nedvědoviny je o svobodě. V listopadu si totiž připomínáme 17. listopad - den, kdy lidé v Česku ukázali, že chtějí být volní a říkat, co si myslí. Zároveň jsme si vzpomněli na ženy, které tehdy i dnes ukazují odvahu – doma, ve škole i v práci. Proto jsme tohle číslo věnovali také všem superhrdinkám. Pro někoho je to maminka, pro jiné sportovkyně nebo vědkyně. A co vy? Kdo je vaše superhrdinka a co pro vás znamená svoboda?

KACHNA JE TAK OŠKLIVÁ, AŽ JI MAJÍ VŠICHNI RÁDI, ŘÍKÁ DAKARSKÁ ZÁVODNICE BÁRA HOLICKÁ

Bára Holická je česká závodnice rallye. Spolu s navigátorkou Lucií Engovou jako první na světě dokázaly dojet do cíle nejnáročnější a nejslavnější rallye Dakar s legendárním autem Citroen 2CV, známým jako kachna. Jak to na závodě v saúdské poušti chodí a proč mají tolik fanoušků po světě?

S autičky si hrají spíš kluci. Jak jsi se ty vlastně dostala k závodění?

Vždycky jsem je klukům záviděla. Nakonec jsem zjistila, že mě auta baví víc než barbíny, a tak jsem začala pracovat na tom, abych si jednou mohla udělat řidičák a třeba mít i závodáka. Musela jsem hodně pracovat a taky jsem potkala správné lidi.

Citroën 2CV, neboli „kachna“, je známý z filmu Četník ze Saint-Tropez. Vždyť má úzká kola a naklání se v zatáčkách. Jak zvládne takové auto jízdu v poušti?

Francouzi měli za úkol vyrobit auto pro běžné lidi, hlavně pro farmáře, kteří potřebovali přepravovat úrodu přes pole. Úkolem bylo vymyslet auto, které umí jet 50 km/h přes pole se čtyřmi farmáři v dřevácích, s pytlkem brambor a ošatkou vajec, aniž by se rozbila. Tak jsme si řekli, že když zvládne jezdit po poli, můžeme jezdit i na poušti přes písky a duny.

Kolik kilometrů denně na Dakaru ujedete a jak rychle jezdíte?

Závod Dakar trvá čtrnáct dní a každý den máme jednu etapu, někdy dlouhou 400, ale i 800 kilometrů. Naše průměrná rychlost bývá kolem 60 až 80 km/h, někdy pádíme i stovkou, když je potřeba někoho dohnat.

Na Dakaru jste byli už dvakrát. Jak to tam chodí?

Sjede se tam obrovské množství lidí – závodníci, mechanici, doprovod, média, zdravotníci i pořadatelé. Všichni mají své místo v bivaku. Tam spousta stanů, obrovská jídelna pro osm tisíc lidí i polní nemocnice. Elektřinu bereme z generátorů, vodu si každý vozí sám. Vždy večer si týmy postaví stany a opravujeme auta, nabíjíme baterky. Druhý den jedeme dál do dalšího bivaku.

Co když se vám během etapy rozbije auto a nemáte po ruce mechanika, který jezdí na Dakaru s vámi?

Protože jsme chytré holky, všechny opravy, které se mohou na cestě přihodit, se musíme naučit samy. Vozíme s sebou náhradní díly i nářadí. Když je problém větší, pomůže vám někdo z ostatních závodníků nebo musíme počkat na odtah.

Po návratu z Dakaru vás na letišti vítalo více lidí než vítěze Martina Macíka. Čím si to vysvětlujete?

To je spíš otázka na fanoušky, ale myslím, že kachna je auto tak ošklivé, že ho mají všichni rádi. Je pomalovaná v pop-artovém stylu od českého umělce

V rámci projektu Měsíc Příběhů bezpráví se žáci devátých tříd vydali po stopách pamětníků, kteří prožili dobu nesvobody. Co se na své cestě dozvěděli, představí během školní vzpomínkové akce 20. listopadu od 16 hodin v dolní tělocvičně.

VÍCE INFO BRZY NA NÁSTĚNCE

Pepy Rataje a je všude vidět. Navíc jsme s Luckou asi taky trochu ztřeštěné, tak nám asi lidé fandí.

Proč jste pro druhý Dakar vyměnili auto?

První Dakar jsme jeli s klasickou kachnou, na druhý jsme si pořídily speciální verzi se dvěma motory, která se kdysi vyráběla pro francouzské kolonie v Africe do písku – měla pohon na všechna čtyři kola a byla silnější. Díky tomu jsme se v dunách tolik nezahrabávaly.

Proč máte nyní závodní přestávku?

Dakar je náročný, ale možná ještě náročnější je příprava během roku. Byly jsme na spoustě akcí s fanoušky a nezbyl čas na úpravy auta, ani peníze na startovné. Letos musíme šetřit a pracovat, abychom mohli příští rok znovu vyrazit.

Prý se o vaší kachně chystá film.

Ano, s filmovou školou Miroslava Ondříčka v Písku jsme se domluvili, že studenti natočí dokumentární film o naší cestě a dobrodružství.

Kde vás mohou fanoušci vidět?

Pořádáme vánoční besídku 13. prosince v Herbadentu v Braníku. Kachna tam bude, budeme promítat fotky a povídat si s fanoušky. Všichni jsou srdečně zváni!

František Stadler, 4.A

Rozhovor s panem ředitelem Jiřím Faltusem

Od září máme ve škole nového pana ředitele, a tak jsme se rozhodli ho hned pořádně „vzpovídat“! Otázky si připravila naše redakce a dozvíte se třeba, jestli má radši hokej nebo fotbal, co má nejradši k jídlu nebo čím chtěl být, když byl malý. Tak jdeme na to!

Ručičkové nebo digitální hodinky?

Ručičkové. Jsou klasické a elegantní. Ale pokud jde o chytré hodinky, ty musí být digitální – tam to prostě dává smysl.

Čím jste chtěl být, když jste byl malý kluk?

Popelářem! Fascinovalo mě velké oranžové auto a pánové, co se na něm vozili. Měl jsem i oranžovou čepici a chtěl jsem jezdit s nimi.

Proč jste si vybral právě naši školu a jak se vám tu líbí?

Mám rád starší budovy s duší, připomínají mi Český Krumlov, odkud pocházím. A když jsem se rozhodl, že zkusím práci ředitele, zrovna se tu hledal nový – byla to šťastná náhoda. Budova je krásná, má atmosféru, ale interiér by zasloužil trochu zútlunít.

Jakou hudbu máte rád?

Můj oblíbený skladatel je Hans Zimmer – složil hudbu třeba k Pirátů z Karibiku nebo Batmanovi. Z českých kapel mám nejradši Chinaski.

Máte rád fast foody?

Upřímně moc ne. Jsou fajn, když jste na cestách, ale jinak je nemusím. Když už, tak většinou skončím u McDonald's.

Máte rád své jméno?

Nikdy jsem o tom moc nepřemýšlel. Nic proti němu nemám, ale kdybych si ho mohl vybrat sám, možná bych zkusil něco kreativnějšího.

Jaký sport vás baví nejvíc?

Z míčových určitě baseball nebo softball, rád si zahraju i volejbal nebo florbal. Teď mě nejvíc baví „kiteboarding“ – surfování s padákem po vodě.

Vaříte rád a jaké máte oblíbené jídlo?

Když už vařím, tak mě to baví! Nejradši mám řízek s bramborovým salátem. A z nevařených věcí mango a meloun.

Máte doma nějaké zvíře?

Mám kamarádku, které hlídám pejska. Dřív jsme měli doma v Českém Krumlově u rodičů psy jménem Adra a Artur.

Jaké máte koníčky?

Sport – hlavně kiteboarding. Taky mě můžete potkat se sluchátky – poslouchám audioknihy, místo hraní na mobilu v MHD to doporučuju! Rád pracuju se dřevem a cestuju.

Chutná vám jídlo ve školní jídelně?

Jsem nenáročný strávník a jsem rád, že za mě někdo uvaří – takže ano. Někdy mě jídlo mile překvapí, ale je to školní jídelna – určitě by to šlo i líp.

Považujete se za dobrého řidiče?

Doufám, že ano! Ale mám z řízení respekt. Když můžu, jedu radši MHD nebo na kole.

Dostal jste někdy pokutu?

Ano, v Rakousku – překročil jsem rychlost a zaplatil 50 eur. Poznámky ze školy už si radši nepamatuju.

Prozradíte o sobě nějakou zajímavost?

Možná byste to neřekli, ale dlouho jsem se věnoval tancování – něco jako ve StarDance.

Co byste chtěl ve škole změnit?

Určitě interiér – nové barvy, výzdobu, příjemnější prostředí. A také bych chtěl zmodernizovat tělocvičnu.

Co pro vás znamená svoboda?

Možnost rozhodnout se, kam chci jít a co chci dělat.

Máte nějakou oblíbenou superhrdinku?

Marie Curie-Sklodovská – objevila radioaktivitu a byla průkopnicí ve vědě.

Křížový výslech

Kino nebo divadlo? Kino.

Vana nebo sprcha? Sprcha.

Příroda nebo město? Příroda.

Hokej nebo fotbal? Hokej.

Káva nebo čaj? Čaj.

Léto nebo zima? Léto.

Krupičná kaše – míchat nebo nemíchat? Nemíchat!

Děkujeme panu řediteli za rozhovor a přejeme, ať se mu u nás líbí!

Školní anketa

Ptali jsme se našich učitelů.

ODPOVÍDÁ: RADANA URBANOVÁ

Co pro vás znamená svoboda?

Možnost cestovat, mít své koníčky a vybrat si práci, kterou chci.

Pamatujete si, co jste dělala 17. listopadu 1989?

Byla jsem doma, měla jsem malé dítě. Ale všechno jsem sledovala v televizi.

Kdo je váš hrdina?

Asi moje maminka.

ODPOVÍDÁ: OKSANA TROFYMENKO

Co pro vás znamená svoboda?

Pro mě svoboda znamená možnost vybrat si, co chceš snít, a jít si za svými cíli.

Máte nějakou svou hrdinku?

Ano, mám ráda ukrajinskou zpěvačku Tinu Karol. Má těžký životní příběh a je pro mě symbolem ženské síly.

ODPOVÍDÁ: SÁRA KOŠATOVÁ

Co pro vás znamená svoboda?

Pro mě je nejdůležitější, že mohu svobodně cestovat, lidé mohou svobodně studovat a rozhodovat sami za sebe. Máme svobodu slova a můžeme se účastnit svobodných voleb.

ODPOVÍDÁ: MARTINA FÄHNRICHOVÁ

Co pro vás znamená svoboda?

Svoboda je pro všechny strašně důležitá – pro děti, dospělé i starší lidi. Znamená, že si člověk může v podstatě dělat, co chce: číst, co chce, jezdit, kam chce, jíst, co chce a kupovat, co chce.

Pamatujete si, co jste dělala 17. listopadu 1989?

Ano, přesně. Byla jsem doma se svými rodiči, protože můj přítel – dnes už manžel – byl na vojně.

Kdo je vaše hrdinka a proč?

To se musím zamyslet... Napadá mě Dana Němcová (česká psycholožka, disidentka a kritička komunistického režimu - pozn. redakce)

ODPOVÍDÁ: HANA NOSKOVÁ

Co pro vás znamená svoboda?

Svoboda je pro mě něco velmi důležitého. Není to o tom, že bych si mohla dělat, co chci, ale o tom, že se mohu rozhodnout, kam chci cestovat a čemu se chci v životě věnovat. Je to ale také velká zodpovědnost a vyžaduje to, abych se neustále učila.

Pamatujete si, co jste dělala 17. listopadu 1989?

Ano, pamatuji. Byla jsem doma, ale v noci mi volala vyděšená kamarádka, která byla v divadle u Národní třídy a zažila tam demonstraci, kterou tehdejší policie rozehnala.

Máte nějakou svou hrdinku?

Mám ráda sportovkyně – každá žena, která v rámci sportu něco dokázala, je pro mě vzorem. A pak jsou to také vědkyně, například nedávno zesnulá paní Drábová nebo Marie Curie, významná chemička a držitelka Nobelovy ceny.

ODPOVÍDÁ: KAMILA BABICKÁ

Co pro vás znamená svoboda?

Svoboda pro mě znamená možnost volně se pohybovat, vyjadřovat a nebýt nikým omezována.

Pamatujete si, co jste dělala 17. listopadu 1989?

Ano, pamatuji. Byla jsem tehdy ještě na základní škole. Chodili jsme normálně do školy a sledovali jsme, co se v republice děje.

Máte nějakou svou hrdinku?

Že bych měla konkrétní superhrdinku, to asi ne, ale obdivuji sportovkyně – například Báru Špotákovou, která dokázala skloubit sportovní kariéru s rodinou. Podle mě jsou hrdinkami všechny ženy, které zvládají spojit práci, kariéru a rodinu. To totiž není vůbec jednoduché.

ODPOVÍDÁ: ZUZANA DOSTÁLOVÁ

Pamatujete si, co jste dělala 17. listopadu 1989?

Ano, pamatuji si to moc dobře. Měla jsem malou dceru Zuzanku, své druhé dítě, které tehdy bylo miminko. Bydleli jsme na sídlišti na Proseku. Když jsme se pak dozvěděli o událostech v Praze, začali jsme s manželem chodit na Václavské náměstí a později i na Letnou a moje maminka Zuzanku hlídala.

Co pro vás znamená svoboda?

Od sametové revoluce pro mě znamená svoboda úplně všechno. Můžeme cestovat, studovat a nemusíme se bát říkat svůj názor. Jsem šťastná, že sametová revoluce byla.

Máte nějakou svou hrdinku?

Je jich víc, ale pokud mám jmenovat jednu, pak asi Marie Skłodowska Curie.

Svoboda od Vasyliša Babych ze 4.B.

Jak to vidí želva?

Znovu se hlásím se svými komentáři k dění ve škole a k tomu, co právě vymýšlí redakce Nedvědovin.
Moje myšlenky opět zachytil Jáchym Krajbich ze 4.B.

Ahoj děti.

Prej co si myslím o svobodě...

Vy si tu všichni tak krásně povídáte o svobodě, ale řeknu vám – já jsem ráda, že na svobodě nejsem. Proč? Protože bych si musela všechno obstarávat sama. Asi si říkáte, že jsem želva a že je to přirozené. Možná kdysi bylo, ale naši páníčkové nás za ty roky tak rozmazlili, že už nejsme tak životaschopné jako dřív. V létě bych si ještě nějakou pampelišku našla, ale co v zimě, když je venku sníh nebo bahno? Kromě toho, nikde v přírodě nenajdete jen tak pohozenou granuli s kvalitními bílkovinami, tuky a zdrojem životně důležitých vitamínů a minerálů.

My želvy máme jedinou možnost – uložit se k zimnímu spánku. Ale ani ta hibernace není žádná slast. Mnohé moje kamarádky už se z ní nikdy nevbudily. A mně se tedy nechce jen tak pro nic za nic zahodit svůj dlouholetý život.

Proto jsem raději v teráriu. Můj pán Jáchym mě ani neuspává. Celý rok se vyhřívám pod speciální žárovkou, denně mám donášku čerstvé zeleniny i ovoce. Jahody i v prosinci – jako Maruška v pohádce o dvanácti měsíčkách. Komu je líp? Vy si klidně leťte, kam chcete, ale mě nechte hezky v teplíčku, kde se o mě všichni postarají.

Zdar!

V každém čísle Nedvědočin vám přinášíme vtipy. A protože víme, že smích prodlužuje život (a zkracuje vyučovací hodiny), pusťte se do čtení.

Garantujeme, že se aspoň jednou uchechtne i pan školník. Výběr má na svědomí Vincent Kurz ze 4.B.

OSMISMĚRKA

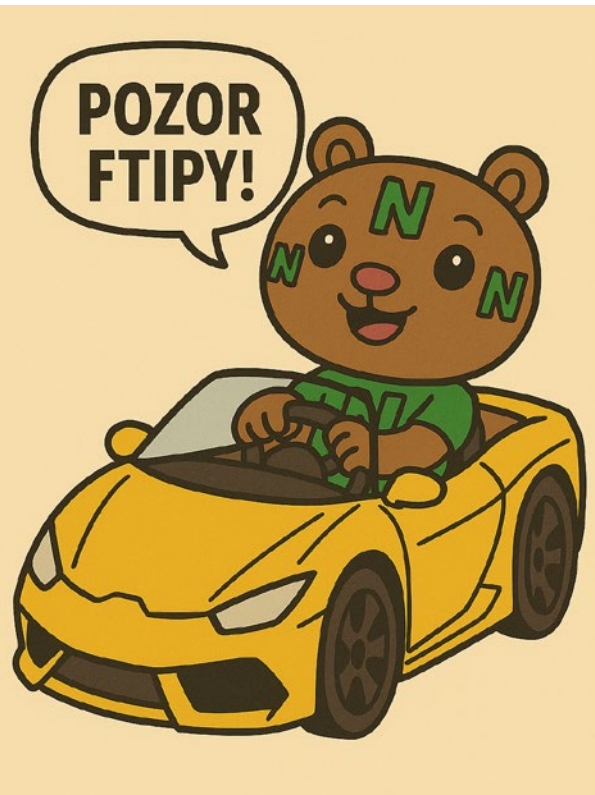
Vylušti tajenku a správnou odpověď spolu se svým jménem a třídou vhod' do redakční schránky Nedvědočin, která je u jídelny. Ze všech správných odpovědí budou vylosováni tři žáci, kteří od pana ředitele, zástupkyně pro 2. stupeň Jany Tonarové a zástupkyně pro 1. stupeň Markéty Linhartové dostanou vlastnoručně připravenou _____.

Hmm... co to asi bude?
Předání proběhne 4. prosince!

O	B	Ě	D	Ě	L	O	K	J	S
A	A	A	K	I	M	A	R	E	K
F	T	L	A	K	R	N	C	L	N
A	E	O	A	M	G	I	S	E	A
R	R	K	B	O	N	B	O	N	M
I	K	V	N	T	K	O	M	Á	R
Ž	A	G	O	R	A	R	O	L	E
K	O	B	R	A	K	E	T	A	P
Č	O	R	D	I	N	A	C	E	U
CH	I	N	M	O	T	O	R	A	S

BATERKA
BONBON
DĚLO
GONG
CHOBOTNICE
JELEN
KERAMIKA
KMOTRA
KOBRA
KOLA
KOMÁR
LAK
MOTOR
MRAK
MROŽ
OBĚD
ORDINACE
RAKETA
ROBIN
ROLE
SETR
SIGMA
SUPERMAN
ŽIRAFA

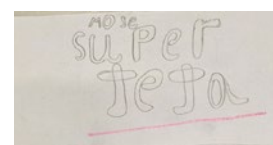
Osmisměrku vytvořil Kryštof Kocourek z 6.B.

Tati, mně se chce čůůůrat!
„Ale synku, to se nehodí takhle mluvit na veřejnosti. Příště řekni, že chceš třeba pískat.“
V noci se synek vzbudí, štouchne do mámy a říká:
„Mami, chci pískat.“
Rozespálá maminka nechápe:
„Teď v noci? Vždyť vzbudíš sousedy!“
„Ale já chci strašně moc pískat!“
„No tak dobře. Zapíšej mi do ouška, ale jen potichu.“

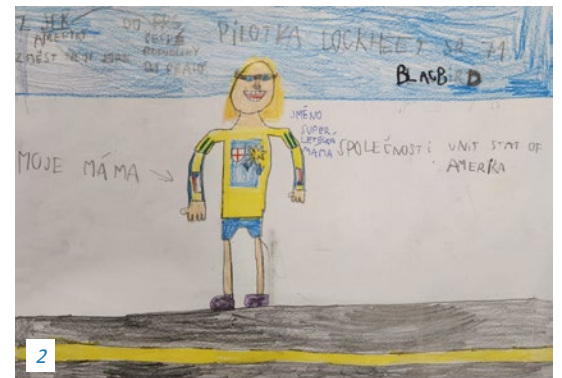
Vědec zkoumá blechu pod mikroskopem.
Utrhne jí jednu nohu a řekne: „Blecho, skoč!“
Blecha skočí, vědec si něco poznamená.
Utrhne jí druhou nohu a zase řekne: „Blecho, skoč!“
Blecha skočí, vědec si něco poznamená.
Takhle to udělá ještě několikrát.
Když jí utrhne poslední nohu, řekne: „Blecho, skoč!“
Blecha nic.
Vědec si poznamená: „Když bleše utrhnete všechny nohy, tak ohlučne.“

Potká medvěd zajíce.
Zajíc říká: „Čau, medvěde, pozdravuje tě Hroutil!“
„Jakej Hroutil?“
„Ten, co ti nosem kroutil!“ — a uteče.
Za nějakou dobu se zase potkají.
„Čau, medvěde, co děláš Hroutil?“
„Jakej Hroutil?“
„Ten, co ti nosem kroutil!“ — směje se zajíc a zase uteče.
Medvěda to naštvě, tak se jde poradit s liškou, jak zajíce napálit.
Liška říká: „Řekni mu třeba: Pozdravuje tě Hrkal! A až se zeptá, jakej Hrkal, řekni: Ten, co ti rampouch do nosu strkal!“
„To je skvělý,“ říká medvěd a jde za zajícem.
„Čau, zajíci, pozdravuje tě Hrkal!“
„Já vím, říkal mi to Hroutil.“
„Jakej Hroutil?“
„Ten, co ti nosem kroutil!“

SUPERHRDINKY

1) Vincent Kurz 4.B, 2) Antonín Machek 4.B,
3) Vasylija Babych 4.B, 4) Olivka 4.A, 5) Adam Halík 4.B

Nedvědočiny vydala ZŠ Nedvědovo náměstí za podpory SRZŠ Nedvěďák.
Třetí číslo vyšlo 16. listopadu 2025 v nákladu 100 kusů.

Máš nápad, vtipy, hádanky, obrázek, komiks, křížovku nebo článek, který by se hodil do Nedvědočin? Skvělé! Pošli nám ho na e-mail nedvedoviny@gmail.com. V příštím školním roce budeme zase pokračovat. Užijte si prázdniny.